juba mõne penikoorma linnast kaugel olnud, ütles noorem wend: „Mis mõtleb kuningas meist? Tarkuse ja teaduste pärast oleme meie wäljaläinud ja laseme endid wiimaks ahnusest eksitada ja wõttame — raha. Läheme parem tagasi ja palume kuningat, et ta, kui iial wõimalik on, raha tagasi wõtaks, sest raha läheb hukka, aga tarkus jääb igaweste seisma.“ „Sina wõid seda teha,“ ütlesinad wanemad wennad paha meelega, „aga meil ei ole mitte himu, head raha just tühja sõnade wastu ümberwahetada.“ Nemad läksinad edasi, noorem aga läks kuninga juure tagasi ja ütles: „Herra, mina olen paremad mõtted saanud; luba nüüd mulle, et ma raha tagasi annan ja sinu käest need kolm tarkuse sõna palun.“

„See olgu sulle lubatud, mo poeg,“ ütles kuningas. „Need sõnad on:

1) Kes teekäigi peal on, see mingu wara hommiku teele; õhtu aga otsigu ta enesele aegsaste öömaja.
2) Takistab üks oja, mis weega liiga on täidetud, sinu teed, siis oota, kunni liig wesi äraalaneb.
3) Kui sul üks tähtjas saladus on, siis ära lobise seda mitte wälja.“

Noor mees tänas kuningat hea õpetuste eest ja pidas neid hoolega meeles. Siis lahkus ta kuninga kojast ja ruttas wendade järele. Kui tema neid oli kätte saanud, ütlesinad nemad pilgates tema wastu: „Noh, mis tarkust on tema sulle saja kuldraha eest müünud? Kas sina ei taha seda meile teada anda?“ „Mis küsite teie selle järele,“ wastas noorem wend, „teil on ju raha, mis teie ülemaks peate kui tarkust,“ ja nemad läksinad üheskoos edasi.

Õhtu eel saiwad nemad ühte paika, mis wäga heaste öömajaks passis. Noorem wend ütles: „Jääme seie öömajale; siin on puid tule tarwis ja rohtu rohkeste hoostele; hea hallika wesi; kõik hea. Homme wara wõime jälle edasi minna.“ „Kas see ongi see tarkus,“ naersinad wennad pilgates ja läksinad edasi, „mis sina kuninga käest kalli hinna eest oled ostnud? See on ju weel liig wara ja meie wõime, enne kui pime tuleb, mitu wersta weel edasi minna.“ „Tehke, kuda arwate,“ ütles noorem wend, „mina aga jään öösseks seie.“ Wanemad wennad läksinad naerdes ja pilgates edasi, noorem aga jäi senna öömajale, lasi hobuse rohu peale sööma, korjas puid kokku, tegi neist suure tule üles ja tegi wiimaks puu oksest ja lehtedest weikese katuse, kelle al tema

Eesti-ma rahwa Kalender 1876, lk. 23